

РЕШЕНИЕ

№ 25702

гр. София, 25.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в
публично заседание на 17.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **5409** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144, ал. 1 във вр. чл. чл. 160, ал. 1 във вр. чл. 121, ал. 2 във вр. чл. 197, ал. 2 от ДОПК.

Производството е образувано по жалба на „УЕРХАУС ПРОПЪРТИ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица] срещу Решение № ПО-36/29.04.2026 г. на директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу Постановление изх. № С260022-023-0001163/15.04.2026 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки по реда на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП-С..

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки се оспорва като незаконосъобразен административен акт, поради противоречието му с материалния закон и процедурата по издаването му. Посочените пороци не били взети предвид с решението на директора на ТД на НАП - С.. Претендира деловодни разноски.

Ответникът директора на ТД на НАП - С. оспорва жалбата изцяло по съображения по обжалваното решение. Претендира деловодни разноски.

Жалбата е подадена в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на административния акт по чл. 146 от АПК и чл. 160, ал. 2 от ДОПК:

Сезирианият с жалба по чл. 197, ал. 2 от ДОПК съд, на основание § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168

от АПК, във вр. чл. 146 от АПК и чл. 144, ал. 1 във вр. чл. 160, ал. 2 от ДОПК, следва да провери законността на административния акт във връзка с всички норми, които поставят изискванията за неговата валидност, като тази проверка не се ограничи до специалните изисквания на материалния закон за законността му и за възможността актът да бъде отменен при представено обезпечение, които са посочени в чл. 197, ал. 3 от ДОПК.

Настоящият състав приема, че от данните по делото може да се приеме, че процесната предварителната обезпечителна мярка е наложена в рамките на започнала ревизия срещу жалбоподателя, в сроковете по чл. 114 от ДОПК. Както в искането за налагане на предварителна обезпечителна мярка, така и в постановлението за налагането ѝ се цитира заповед за възлагане на ревизия на жалбоподателя ЗВР № Р-2221726002235-020-001/14.04.2026 г. , независимо, че по делото такава заповед не е представена. Възраженията на жалбоподателя са, че ЗВР не му е връчена, което е ирелевантно, доколкото съгласно чл. 112, ал. 1от ДОПК ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагане на ревизията.

Постановлението за налагане на предварителните обезпечителни мерки е издадено от местно-компетентен публичен изпълнител по смисъла на чл. 7 и чл. 8 от ДОПК, като е спазена формата по чл. 196 от ДОПК. Предвид това, постановлението е валиден административен акт.

Съгласно разпоредбата на чл. 121, ал. 2 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат с постановление на публичния изпълнител по реда на чл. 195 от ДОПК и се обжалват по реда на чл. 197 от ДОПК. Съгласно чл. 197, ал. 1 от ДОПК постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да се обжалва пред директора на компетентната териториална дирекция на НАП, а съгласно чл. 197, ал. 2 от ДОПК, решението на директора на ТД на НАП може да се обжалва пред административния съд по постоянния адрес или седалището на жалбоподателя. Изпълнена е процедурата по чл. 197, ал. 1 от ДОПК за обжалване на постановлението по административен ред, като е постановено Решение № ПО-36/29.04.2026 г. на директора на ТД на НАП – С. – местно компетентен орган, което се обжалва в настоящото производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът отменя наложената обезпечителна мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. В конкретни случаи обезпечителните мерки са предварителни по смисъла на чл. 121, ал. 1 ДОПК, поради което те могат да бъдат отменени от съда при съответно тълкуване на хипотезите по чл. 197, ал. 3 от ДОПК. В този смисъл съдът отменя предварителната обезпечителна мярка винаги ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, за което по делото няма данни. Доколкото обезпечителните мерки са предварителни, за тях е неотнормирано изследването на въпроса за съществуване на изпълнително основание. Те се налагат и без да е налице такова по смисъла на чл. 165 от ДОПК. В случая е неотнормирана и разпоредбата на чл. 195, ал. 5 от ДОПК. Така, по делото следва да се провери дали са спазени разпоредбите на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, както и на разпоредбата на ал. 3 от същата норма, предвид систематическото ѝ място.

В конкретния случай страните не спорят, а се установява и от административната преписка, че процесната ревизия е образувана срещу жалбоподателя за ангажиране отговорността му по чл. 177 от ЗДДС за дължим данък от доставчика му „РИЛА ЕСТЕЙТ БГ“ ЕООД. По-конкретно, в искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки се посочва, че жалбоподателят извършва покупка на недвижим имот от доставчика му „РИЛА ЕСТЕЙТ БГ“ ЕООД, за което е издадена фактура № 8/02.07.2025 г. с ДО 2 500 000 лв. и ДДС 500 000 лв. Данъчните органи

установяват от справка в информационната им система, че този дължим ДДС не е внесен или отчетен от доставчика, срещу когото е образувана и ревизия. Нито в искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки, още по-малко в постановлението за налагането им, са изложени мотиви защо на жалбоподателя ще се ангажира отговорността на доставчика му за дължимия ДДС на основание чл. 177 от ЗЗД. Не са такива мотиви посоченото в искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки, че за жалбоподателя съществуват индиции, че е знаел и е имал разумни причини да подозира, че част или целия ДДС няма да бъде платен от доставчика му. Никакви конкретни факти за това не се сочат. Ето защо, настоящият състав приема, че не са спазени изискванията на чл. 121, ал. 1 от ДОПК /разпоредбата на чл. 195, ал. 5 от ДОПК е неприложима в случая/, а именно - на първо място искането да е мотивирано. Действително, с оглед защитата на публичния интерес, в производството по чл. 121 от ДОПК, законът допуска по искане на органа по приходите, публичният изпълнител да наложи обезпечителни мерки за събиране на публични вземания, и когато последните не са установени с акт по ДОПК. Ето защо, сроковете за налагането и продължителността им са строго лимитирани, след което, ако няма доказаност на задължението, мерките се отменят. При всички положения, обаче, стои изискването, освен другите правила за налагане на предварителни обезпечения по ДОПК, то те да бъдат наложени след мотивирано искане. В конкретния случай органът по приходите, извършващ ревизията, не излага логични и подкрепени с факти мотиви, защо приема, че за жалбоподателя възникват задължения за ДДС по чл. 177 от ЗЗД. Говори се общо за индиции, което е недопустимо.

Предвид гореизложеното, и на основание 144, ал. 1 във вр. чл. чл. 160, ал. 1 във вр. чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът приема, че жалбата следва да се уважи.

На основание чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК на жалбоподателя следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 525,56 евро. Неоснователно е възражението по чл. 161, ал. 2 от ДОПК на ответника за перкомерност на адвокатското възнаграждение на жалбоподателя от 500 евро. Съдът взема предвид, че минимумът по чл. 8, ал. 1 във вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 за възнаграждения за адвокатска работа е 12 628,43 евро.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ, по жалба на „УЕРХАУС ПРОПЪРТИ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], Решение № ПО-36/29.04.2026 г. на директора на ТД на НАП - С., както и Постановление изх. № С260022-023-0001163/15.04.2026 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки по реда на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП-С..

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ да заплати на жалбоподателя „УЕРХАУС ПРОПЪРТИ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], на осн. чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК, сумата от 525,56 евро деловодни разноски.

Решението не подлежи на обжалване.